

ברגשטיין, פניה (שטשוטשין, ליד לומז'ה, פולין, י
בניסן תרס"ח/11.4.1908 — גבת, ז בתשרי תשי"א/
(18.9.1950)

נדדה עם הוריה בילדותה ממקום למקום ומלחמת־העולם
הראשונה מצאתה בטיקטין. משם עברה לרוסיה, כשאביה
משמש בהוראה עברית. נתחנכה על ידי אביה ולאחר־
מכן בגימנסיה רוסית בסומי, פלך חרקוב. לאחר המלחמה
עזבו הוריה את רוסיה ועברו לאוגוסטוב שבפולין. כאן
החלה לעבוד בבית־מסחר ונתוודעה לתנועת הנוער
החלוצית והיתה פעילה ב"החלוץ הצעיר". עלתה ארצה
ב־1930 ונצטרפה לקיבוץ גבת.

שיריה ורשימותיה נתפרסמו בעתונות הפועלים בארץ
(מ־1932) ושירי הילדים — בעתונות הילדים. שיריה
יצאו במקובץ בספרים: "בציר" (תרצ"ט), "עבים חול־
פות" (תש"י), "אסיף" (כולל את שני הספרים בצירוף
שירים מהעזבון. תשט"ו). הפרוזה כונסה בספרה "רשי־
מות" (נערך בידי מ. פוזננסקי. תשי"ב). ספרי הילדים
שלה הם: "בוא אלי פרפר נחמד" (שירים. תש"ה),
"ברווזי הזהב של דני" (תש"ה), "הקוקיה" (סיפור.
תש"ז), "רחלי, עמוס ואילנה" (סיפור. תש"ח), "ויהי
ערב" (על פי אנדרסן. תש"ט), "ניסע אל השדה" (שירים.
תשי"ב), "שיר ידעתי" (שירים. תשי"ד ואילך), "חרוזים
אדומים" (סיפורים. תשט"ז ואילך), "בני וגיטה" (סיפור.
תש"ך), "עיניים שמחות" (שירים מחזות וסיפורים.
תשכ"א).

חוברת לזכרה הוציא קבוץ גבת: פניה (ליום השלושים.
ז בחשון תשי"א); נ. גורן. דמויות בספרותנו, 149—144;
י. הררית. אשה ואם בישראל, 457—455. דברים עליה
בכמה מהספרים שיצאו לאחר מותה.